Medlemsskare i Danmark kan dobles på 5 år

De kom fra nær og fjern for at høre profetens røst. Mere end 1600 mennesker strømmede til kirkebygningen på Maglegårds Allé for at høre profetens budskab til danskerne.

Budskabet lød til alle tilstedeværende fra profeten, der var hæs i stemmen efter et rejseprogram, der, så vidt vides, endnu ikke er foretaget af nogen af Kirkens tidligere profeter. Profeten har på under en måned tilbragt 18 dage i Asien og næsten en uge i Europa, hvor han har talt til tusinder af medlemmer og fuldtidsmissionærer.

– Jeg har talt så meget, at jeg næsten har slidt stemmen op, sagde præsident Hinckley.

Ved to firesides, hvor medlemmer og gæster sad tæt pakket i den store bygning på Maglegårds Allé, fortalte profeten om sit besøg i Spanien, hvor man netop havde foretaget det første spadestik til templet i Madrid.

– Vi har også lige indviet et tempel i Hong Kong, sagde profeten og fortsatte:

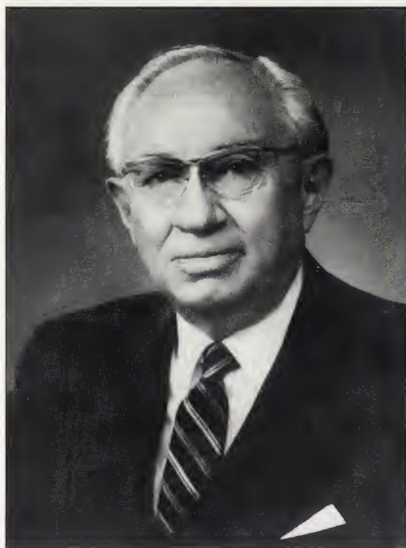
»Men jeg er også ked af det, for arbejdet går langsomt i Danmark og Holland og Belgien. Jeg ville ønske, at vi havde templer i disse lande. Jeg ville ønske, at vi havde et tempel her i København. Men der er ikke nok af jer til at forsvare udgiften. Jeg opfordrer jer til at bede og arbejde og arbejde og bede for at øge Kirkens medlemstal i dette land«, sagde præsident Hinckley.

Ved fireside nummer ét, sagde profeten bl.a, at det for ham var et frygtindgydende ansvar at skulle styrke medlemmernes tro.

– Det er et frygtindgydende ansvar at styrke jeres tro og opmuntre jer til at leve evangeliet fuldere.

Før profeten talte ved begge møder, henviste både ældste Oaks og Doxey til familieproklamationen.

– Det er en vidunderlig udtalelse, sagde præsident

Præsident Gordon B. Hinckley

Hinckley, men den betyder intet, medmindre vi bringer dens principper ind i vores liv. Det er det samme med standardværkerne, sagde profeten.

Et pagtsfolk

Profeten talte også om pagter, og om hvordan vi er et pagtsfolk.

– Vi har så at sige indgået en kontrakt med Gud og Jesus. Vi er et pagtsfolk, og det er meget alvorligt.

Da vi hver især tilsluttede os Kirken, blev vi en del af et pagtsfolk, og hver gang vi nyder nadveren, gør vi det ikke blot for at mindes hans Søn, men vi påtager os Jesu Kristi navn og lover at holde hans befalinger.

– Vi er et pagtsfolk, og store er vore forpligtelser, sagde præsident Hinckley.

Disse forpligtelser gør, at vi må rejse os over mængden, forklarede profeten og være venligere, mere gavmilde, høfligere og være betænksomme og række mere ud til andre mennesker.

Vær ikke af verden

Til Kirkens unge mennesker sagde profeten:

– Underlæg jer ikke alt det snavs, der er i verden. Få den styrke, der skal til for at sige nej. Hvis I

Hundredevis af medlemmer stod i kø for at komme ind og høre profeten. (Foto: Lena Pang)

Køen nåede hele vejen rundt om bygningen. (Foto: Lena Pang)

er stærke, vil de andre se jer, og også ønske, at de holdt disse standarder.
Lad være med at misbruge Herrens navn. Brug ikke et snavset sprog.

I vil blive meget lykkeligere, hvis I gifter jer inden for Kirken. Det er bedre i templet – mere sikkert. Kun der kan et ægteskab blive beseglet for tid og evighed.

Profeten opfordrede også alle Kirkens unge til at få en uddannelse.

– Det er nøglen til fremtidens muligheder, sagde præsident Hinckley. Gud har pålagt os, at vi skal studere. Både åndelige og timelige ting. En uddannelse vil velsigne jeres børns liv – og ligeledes Kirken, hvor I vil bringe ære til dette værk.

– Jeg tøver ikke med at love jer, at tiden vil komme, hvor I vil knæle og takke Gud, sagde profeten til de tilstedeværende unge mennesker.

Til præstedømmebærerne

– I præstedømmebærere har noget, der er meget værdifuldt, sagde præsident Hinckley til alle brødrene, der var tilstede ved møderne.

– Behandl jeres hustruer med kærlighed. Det er en stor sorg, at der er hustruer, der bliver mishand-

En kirkesal fyldt med spændte fuldtidsmissionærer venter på profetens ankomst. (Foto: SP)

I forgrunden ældste og søster Soelberg, der tjener på Lolland og bag dem ældste og søster Johnson, der arbejder på missionkontoret. (Foto: SP)

let. Ingen mand, der misbruger sin hustru, sine børns mor, kan ære sit præstedømme.

I kan ikke komme i det øverste rige, uden at I går hånd i hånd.

Ved den sene fireside sagde profeten:

– Man kan ikke udøve præstedømmelig retfærdighed og samtidig misbruge sin familie. Profeten opfordrede Kirkens medlemmer til ikke at slå og misbruge børn.

– Tværtimod skal vi opdrage vore børn i en atmosfære af kærlighed og respekt, sagde præsident Hinckley.

Profeten fortalte at én gang om måneden samledes hele hans udvidede familie, der omfatter 25 børnebørn og 14 oldebørn plus børn og svigerbørn.

– Når vi sådan er samlet, og jeg sidder og ser på dem alle sammen, spørger jeg mig selv: »Hvordan kan det lade sig gøre?« »Alle disse?«

Og så er jeg forundret over Herrens gaver.

– Jeg håber, at jeg er værdig til at bære titlen patriark for min familie, sagde præsident Hinckley.

Kirken har mere end 9 millioner medlemmer

Kirken har nu mere end 9 millioner medlemmer over hele verden. Nogle bor,

Præsident Hinckley er ankommet. (Foto: SP)

hvor der er tusinde af medlemmer, og andre hvor der blot er nogle få.

– Vi har ikke alle sammen det store billede, forklarede profeten. Kirken virker i mere end 150 nationer. Vi er blevet en stor og stærk kirke. Der er kun 6 kirker, der er større i hele USA.

Vi er den andenstørste kirke i staten Californien, fortalte profeten.

Vi er blevet en kraft for det gode.

– Men jeg har en bøn, og det er, at Herren vil røre ved hjerterne hos danskerne. I år 2000 er det 150 år siden evangeliet kom til Danmark. I dag bliver medlemmerne af Kirken i Danmark – de immigrerer ikke – der er ikke fordele ved at immigrere mere.

– Bliv her og opbyg Herrens rige. Det er en mulighed og en stor udfordring.

– Bed for, at Herrens ånd må regere over denne nation. Hvis vi beder kraftigt nok, kan der på en eller anden måde ske mirakler, sagde profeten. Vi kan gøre noget! Vi kan tale med mennesker, gøre en god gerning. Det vil måske åbne en dør eller et hjerte.

Fordoble medlemstallet på 5 år

Profeten sagde ligeud til aftenens deltagere, at der burde være flere medlemmer i Danmark. I kunne sagtens fordoble jeres medlemstal på 5 år – hvis I vil arbejde og bede og bede og arbejde.

– Men I skal koncentrere jer og gå frem i tro og uden frygt. Jeg tror virkelig på, at det kan lade sig gøre, sagde profeten, der også proklamerede, at dette er tidernes fylde uddeling.

– I lever længere, fordi I er en udvalgt slægt. Vi har alle velsignelserne, nøgler

Bror Jes Gam på orglet leder forsamlingen i »Hav tak for profeten du sendte.« (Foto: SP)

og evangeliets autoritet.

I er en udvalgt generation.

Vi er et ejendommeligt folk, sagde profeten og tilføjede, at jo mere verden bevæger sig i den retning den gør – desto mere ejendommelige vil vi være. Tak Herren for ejendommelige mennesker, sagde profeten.

– Jeg står som et levende vidne, med en viden om at Gud lever og Jesus Kristus er hans søn. Præstedømmet findes på jorden og himlen er ikke forseglet, sluttede Herrens profet til danskerne, der spontant rejste sig og sang »Gud vær med dig til vi ses igen«, idet profeten og følge forlod bygningen for at besøge Den Lille Havfrue og slappe lidt af på hotellet før de fortsatte deres rejse til Tyskland.

Søster Hinckley

Søster Hinckley, der på grund af træthed havde bedt om ikke at sidde på forhøjningen under de to firesides, var tilstede blandt forsamlingen. Stavsmissionærerne og Den Danske Mission fik den store glæde at høre søster Hinckley tale. Der var ikke et øje tørt. Søster Hinckley underholdt på bedste vis de unge ældster og søstre, der klukkede over hendes charme.

– Jeg ved godt, at I hellere vil høre på min mand, sagde søster Hinckley, så hvis jeg vil have, at I skal være mine venner, så bør jeg fatte mig i korthed. Dette sagde søster Hinckley hele to gange, den sidste gang efter at hun havde talt et godt stykke tid, hvilket fik mange i forsamlingen til at trække på smilebåndet samtidig med at de ønskede, hun ville fortsætte.

– Der er mange, der undrer sig over, hvordan det

Efter mødet var slut, hyggede de mange mennesker sig i solskinnet udenfor kirken. (Foto: SP)

Medlemmer af koret og forsamlingen synger »Gud vær med dig til vi ses igen«. (Foto: SP)

Profeten sang også med. (Foto: SP)

er at bo sammen med Herrens profet, sagde søster Hinckley. Nogle gange går jeg også rundt derhjemme og siger til mig selv: »Du er jo gift med Herrens profet« og det gør mig hunderæd.

Oversættere og ældste og søster Oaks

Ældste og søster Oaks talte også ved begge møderne og deres taler gav anledning til flere morsomme stunder med deres respektive tolke. Søster Oaks stoppede flere gange undrende op og kiggede på søster Jensen fra Frederiksberg Ward, som om hun ikke havde oversat alt det, hun sagde, og konklusionen var, at dansk var da et mærkeligt sprog.

Ældste Oaks, fra De Tolvs råd, refererede en samtale han havde haft med missionspræsident Andersen, hvor det blev konstateret, at missionærerne i gennemsnit i Danmark underviser i tre lektioner om ugen.

– Disse missionærer er her for at undervise i evangeliet. De kunne undervise i 6 lektioner hver eneste dag.

Jeg beder jer så indtrængende – sæt dem i gang med at undervise. 3 lektioner om ugen er ikke nok til at få værket til at gå fremad, brødre og søstre.

Arbejd sammen med stavsmissionærerne, opfordrede ældste Oaks. En anden måde at gøre det på er ved at være villig til at tale om sin religion.

Vær villig til at sige: »Min religion gør mig lykkelig!« eller »kan du lide at læse?«. Mange mennesker kan stadigvæk godt lide at læse.

Så kan man sige: »Jeg har en bog jeg godt vil give dig.«

Du kan fortælle, hvad den handler om. Prøv at vække deres interesse, sagde ældste Oaks.

– Hvis vi er opmærksomme på disse muligheder, så skaber vi flere muligheder for at missionærerne kan undervise i lektioner.

Musikken til de to firesides blev leveret af Københavns Stavs kvindekor, der på dansk sang en salme af Carl Nielsen og en original komposition, der er skrevet som en gave til Tabernakelkoret. Koret sang meget smukt og var gennem deres musik med til at øge den gode ånd, der var tilstede ved disse møder.

Susanne Perkins

Præsident Hinckley vinker til deltagerne. Og så går turen videre til Den Lille Havfrue og hotellet i København. (Foto: SP)

Fra Kristus-statuen til den lille havfrue

Det rygtedes hurtigt over det ganske land, at selveste profeten ville komme. Det var næsten ikke til at tro og helt sikkert var det da heller ikke før blot 5 uger før selve dagen.

For de mere end 1600 mennesker, der med glæde deltog i de tre møder, afholdt i kirkebygningen på Maglegårds Allé 83 den 14. juni 1996, blev det en ubeskrivelig dejlig oplevelse, der bestemt ikke går i glemmebogen lige med det samme.

For de brødre i Københavns Stav, der havde fået til opgave at sørge for at alt gik glat, går denne begivenhed vist aldrig nogen sinde i glemmebogen.

Bror Lasse Jansen, medlem af København Stavs højråd, var af Stavspræsidentskabet blevet bedt om at stå for hele arrangementet omkring profetens besøg. Dette var en stor og meget tidskrævende opgave, men også meget spændende, udtrykte bror Jansen til »Kirkenyt« efter at det hele var overstået.

Der var mange detaljer, der skulle falde på plads og ordnes, lige fra stedet, hvor møderne skulle afholdes til profetens sikkerhed.

Præsident og søster Hinckley ankommer med privatfly til Københavns Lufthavn. (Foto: SP)

Indtil Københavns Stav af Salt Lake blev informeret om, at profeten kun ønskede at tale i en af vore egne kirkebygninger, var både Bellacenteret og Forum på tale. Begge disse faciliteter ville have gjort selve det praktiske arrangement en del lettere at håndtere, men set i bakspejlet var der mange fordele ved at holde møderne i vores egen bygning. Der var en følelse af nærhed og samhørighed, som måske ville have været vanskeligt at føle i et kæmpe kongrescenter.

Mange søskende har givet udtryk for den dejlige oplevelse det var, at se så mange mennesker roligt og afslappet vente i kø for at komme ind og lytte til Herrens profet.

– Alle dem, der var involveret i det praktiske arbejde omkring dette arrangement, fortjener et skulderklap, siger Lasse Jansen, der også ønsker at takke Kirkens mange medlemmer for deres store samarbejdsvilje og forståelse på selve dagen.

– De sikkerhedsmæssige forholdsregler, der blev implementeret under profetens besøg, var ikke noget vi bare selv havde fundet på, siger Lasse Jansen. Det var ting, der specifikt var blevet os pålagt. Det var derfor dejligt, at medlemmerne, gennem utrolig samarbejdsvilje, var med til at få det praktiske til at fungere optimalt.

Kom med privatfly

Det var en lille, men spændt velkomstgruppe, der stod og trippede i Københavns Lufthavn. Præsident Gordon B. Hinckley og hustru samt ældste Dallin H. Oaks med hustru skulle ankomme med følge. I lufthavnen ventede både præsident Doxey (områdepræsidenten) og præsident Andersen (præsident for Den Danske Mission), begge med deres hustruer. Men ved selve flyet var det kun præsident Johan S. Koch samt chauffører og sikkerhedsfolk, der var sluppet igennem den tætte luft-

havnssecurity. Ved hjælp af stædighed og bror Finn Lykkegårds diplomatiske evner, lykkedes det dog også undertegnede »Kirkenyt«-medarbejder og en journalist fra »Church News« at slippe igennem lugen og »Kirkenyts« læsere kan derfor på egen hånd følge profeten lige fra hans første ankomst i landet.

Gennem ihærdigt arbejde var det lykkedes bror Lasse Jansen at arrangere VIP-status for profeten og hans følge. Dette betød, at profeten blev mødt ved foden at flyet, samt at alle officielle formaliteter, så som told og pas var foretaget, før de ankom. Profeten havde selv ytret ønske om at se Carl Bloch malerierne på Frederiksborg Slot, og ligeledes ønskede han at se Kristusfiguren i Domkirken. Tiden var knap, da hele den danske mission allerede kl. 14:00 havde møde med profeten.

Herrens profet i Danmark
Det var et privatfly fra 'The Huntsman Chemical Corporation', der ankom denne dejlige solskinfyldte formiddag. Efter hvad »Kirkenyt« har erfaret, er det et privat medlem af Kirken, der gratis stiller sit fly til rådighed for profeten, så han har mulighed for at nå rundt til så mange af Kirkens medlemmer som muligt.

Fra det øjeblik profeten trådte ud af flyverens dør, var det for os, der stod ved dens fod en meget speciel oplevelse.

– Det slog bunden ud af mig, siger Lasse Jansen, der er et omvendt medlem af Kirken.

– Fra det øjeblik han trådte ud af flyveren var det en meget speciel fornemmelse. Jeg var overhovedet ikke i tvivl om, at han var profeten. Det styrkede mit vidnesbyrd, og jeg synes, det var en forsmag på 'kro-

Et udsnit af velkomstkomiteen. Fra venstre: Finn Lykkegård, Lasse Jansen, Ole Madsen, Johan S. Koch, Susanne Perkins og Gary Hart. (Foto: SP)

Præsident og søster Hinckley vel nede på jorden og ældste Dallin H. Oaks hilser på stavspræsident Johan S. Koch. (Foto: SP)

nen' – den pris, vi kan få en dag, hvis vi er trofaste. Jeg kan bedre forestille mig, hvordan det vil være, at være i nærheden af Kristus, sagde bror Jansen.

– Jeg har blot ét ønske og det er, at alle kunne have haft den mulighed for at være i nærheden af profeten.

Carl Bloch malerier
Profeten og følget kørte ad motorvejen til Nordsjælland, hvor præsident og søster Hinckley langsomt arbejdede sig op ad den stejle stentrappe, der leder til det forholdsvis mørke rum, hvor malerens mesterværker om Frelserens liv hænger til skue for alle.

Kirkens medlemmer vil kunne nikke genkendende til mange af malerierne, da Kirken for nogle år siden fik tilladelse til at låne malerierne til brug i diverse undervisningsmateriale. Til gengæld finansierede Kirken restaureringen af malerierne og besøgende på slottet vil bemærke maleriernes forbedrede stand og dejlige klare farver.

For at beskytte malerierne er det ikke tilladt, at tage billeder med blitz, men »Kirkenyt« fik dog tilladelse til at tage ét enkelt billede af præsident og søster Hinckley med ældste og søster Oaks foran malerierne.

Efter besøget på Frederiksborg Slot gik turen til Vanløse, hvor Præsident og søster Koch i deres hjem var værter ved en dansk frokost. Maden må have været vidunderlig, for profeten refererede flere gange i dagens løb til den dejlige danske mad.

Efter frokosten hos stavspræsidenten gik turen i al hast til Domkirken i København, hvor Thorvaldsens Kristusfigur står

Præsident Hinckley hilser på de danske sikkerhedsfolk Benny Christensen, Henrik Olsen og Finn Lykkegård samt journalisten fra Church News, John Hart. (Foto: SP)

Ældste Dallin H. Oaks og hustru. (Foto: SP)

Ældste Dallin H. Oaks hilser på søster Nunne Andersen. (Foto: SP)

Søster Koch, søster Hinckley og søster Andersen nyder solen på slotspladsen i Hillerød. (Foto: SP)

Præsident Gordon B. Hinckley og hustru med ældste Dallin H. Oaks i Frederiksborg slot foran Carl Bloch malerierne, som profeten selv havde ønsket at se. (Foto: SP)

Profeten nød en stille stund foran malerierne i den mørke alcove over slottets kirke. (Foto: SP)

Ældste og søster Oaks beundrede kirkens smukke udsmykning. (Foto: SP)

Præsident og Søster Hinckley besøger Domkirken i København, hvor Thorvaldsens kristusfigur står. (Foto: SP)

bag alteret og figurer af de oprindelige Tolv Apostle slår ring omkring bænkene. Præsident og søster Hinckley havde selv bedt om at se den berømte statue, der florerer i smukke hvide marmorkopier rundt omkring i Kirkens besøgscentre. Orglet i Domkirken, der er fuldstændigt nyt, stemte i, næsten i det øjeblik profeten trådte ind af døren og til orglets brusende toner kunne profeten og hans følge betragte den smukke figur.

Samme aften skulle et drengekor fra England give koncert i kirken, og korets medlemmer kom ind i kirken og tog deres pladser til en prøve, mens profeten var tilstede. Betaget af deres vidunderlige sang satte profeten sig ned på en af de bagerste bænke og nød de vidunderlige klange disse engelske drenge producerede under deres leders trænede hånd, drengene intetanende, at der blandt deres lille skare af tilhørere sad Herrens profet. Profeten nød musikken og var ked af at skulle haste videre, men ældsterne og søstrene ventede spændt i bygningen på Maglegårds Allé.

For de mange fremmødte, hvoraf mange var kommet langvejs fra, blev det en uforglemmelig oplevelse at lytte til Herrens ord og formaninger til os netop nu.

Bror Lasse Jansen, der til det sidste var sammen med profeten, fortalte, hvordan alle de involverede lige til det sidste øjeblik havde været spændte og nervøse for at alt ville klappe, som det skulle.

– Ja, dagen før profeten skulle komme kunne jeg slet ikke sove, fortæller bror Jansen. Men efterhånden som vi havde kørt rundt med profeten hele dagen og set hans store kærlighed og omsorg for os, slappede vi helt af. Omsorg var også det sidste profeten viste, lige inden han atter gik om bord i flyet i Kastrup. Han ventede, til alle de andre var gået om bord i flyveren, så trak han mig til side og sagde: »Tak for alt det, du har gjort for os.«

– For mig var det en stor ting, siger Lasse, der tilføjer at dette for ham viste, at profeten er en stor mand, og at han nu personligt har oplevet, at I Guds Kirke er alle lige.

– Jeg føler, at jeg er villig til at give mit liv for Herrens sag, sluttede bror Jansen, der nu forhåbentlig kan sove lidt roligere om natten.

Susanne Perkins

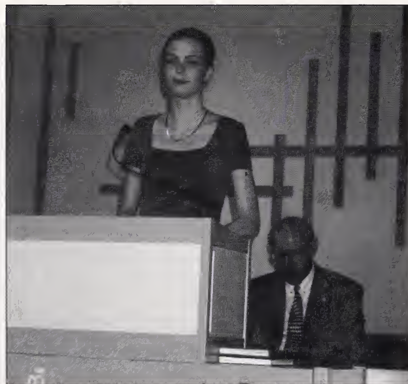
Samarbejde er kodeordet

København stav har indført en nyskabelse

I forbindelse med UV-arbejdet har Københavns Stav oprettet en ny kaldelse. Staven har kaldet et ægtepar, der skal fungere som stavens UV-forældre.

Denne nyskabelse skal være et bindeled mellem staven og UV-rådet og wards/grens UV-forældrene.

Stavens UV-repræsentant, både den mandlige og kvindelige repræsentant, arbejder med en høj grad af effektivitet og entusiasme og har her igennem formået at oparbejde et vidunderligt fællesskab i UV-gruppen. Som resultat er deltagelsen i UV-aktiviteterne steget stødt gennem hele foråret, både når det drejer sig om de fysiske udfoldelser, men også de mere åndelige og intellektuelle aktiviteter har set et øget deltagerniveau.

Søster Heidi Olsen var en af talerne ved dette første nadvermøde. (Foto: Meilsøe)

UV-nadvermøde

For at støtte og yderligere motivere stavens unge har man i staven indført et specielt nadvermøde kun for UV-gruppen, som falder den sidste søndag i hver

UV'erne i Staven har dannet deres eget kor. (FOTO: Meilsøe)

måned. Dette har vist sig at være en succes fra begyndelsen. Det første møde blev fastsat til den 28. april 1996 og var lidt historisk, idet det var det første af sin art i Danmark. Vi, der arbejdede med tilrettelæggelsen af dette arrangement var meget spændte på, hvorledes de unge ville bakke op om denne nyskabelse. Vi havde set en stigning i aktivitetsniveauet gennem de seneste måneder og vores håb var, at vi kunne samle omkring 50 unge til dette første møde. Da mødet løb af stabelen, var der 65 tilstede. Det var et nadvermøde, der fuldstændigt var organiseret og udført af UV'erne selv og UV-forældrene var der bare som støtte og opbakning.

Det blev en meget speciel åndelig oplevelse at være så mange UV'er tilstede. Det var en dejlig oplevelse at mærke den ro (der var ingen små børn tilstede) og andagtsfuldhed hvorunder vi nød nadveren og talerne. Det gjorde, at vi alle fik det fulde udbytte af det tilrettelagte program.

De Unge Voksne i Københavns Stav har dannet deres eget kor, som sang til mødet og bror Flemming Hall fra Allerød Ward spillede et musiknummer på flyglet.

Emnet for mødet var: »Glæden ved at være medlem af Jesu Kristi Kirke«. Som UV-forældre i Københavns Stav har det været en stor og opbyggende oplevelse igen at arbejde i ungdomsprogrammet og opleve den entusiasme og tro på, at tingene kan udføres, når vi står sammen om arbejdet.

Kirsten og Per Meilsøe
arbejder som UV-forældre i Københavns Stav.

Til det første UV-nadvermøde var der 65 tilstede. De unge i Københavns Stav nød at være til deres eget nadvermøde. (Foto: Meilsøe)

Præsident Hinckley besøger de hellige i Asien

Og indvier templet i Hong Kong

Shenzhen, Folkerepublikken Kina. Præsident og søster Hinckley, i midten, bliver fotograferet sammen med optrædende fra det kinesiske kulturcenter. Med i billedet (fra venstre) ses ligeledes ældste og søster Joseph B. Wirthlin; præsident og søster Thomas S. Monson; samt (til højre for præsident Hinckley) ældste og søster Neal A. Maxwell.
Foto: Gerry Avant, Church News

I løbet af et travlt 18-dages besøg i syv lande og et territorium i Asien besøgte præsident Gordon B. Hinckley 13 byer, mødtes med en række regeringsembedsmænd, besvarede talrige spørgsmål fra journalister, holdt 21 taler til over 75.000 mennesker samt indviede templet i Hong Kong. Præsident Hinckley var under hele turen ledsaget af sin hustru, Marjorie, samt af ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolv Apostles Kvorum samt af dennes hustru, Elise. Andre generalautoriteter sluttede sig til Kirkens præsident og hans gruppe på forskellige tidspunkter i løbet af de 18 dage.

Japan

Den 17. maj ankom præsident Hinckley til Tokyo, der var det første stop på hans rejse i Asien, hvilket var det første besøg af en af Kirkens præsidenter i Asien, siden præsident Kimball indviede templet i Tokyo i 1981.

Mens præsident Hinckley opholdt sig i Japan præsiderede han over samt talte ved adskillige møder: en fireside og et møde for missionærerne i Tokyo,

en pressekonference i Tokyo, en regionalkonference i Osaka, en fireside og et møde for missionærerne i Fukuoka samt en fireside for medlemmer og missionærer i Naha på Okinawa.

»Dette er 45. eller 46. gang, jeg er i Japan,« sagde han ved en lejlighed. »Jeg har set mange mirakler i løbet af den tid, som jeg er kommet her.«

I dag har Japan et tempel og der er over 100.000 medlemmer af Kirken i 25 stave og 9 missioner i Kirken. »Hvis præsident Grant var her nu, ville han græde af taknemmelighed, for det er den følelse, jeg oplever nu, mens jeg ser ind i jeres ansigter,« sagde præsident Hinckley i sin tale til sit stående publikum. »Jeg ser en sådan styrke, som jeg aldrig har drømt om i dette land.«

Præsident Hinckley aflagde ligeledes under sit besøg i Japan et høflighedsvisit hos Walter Mondale, USAs ambassadør i Japan, og tilbragte næsten to timer med journalister fra Japans syv førende aviser og tidsskrifter. Han mødtes ligeledes med mange lokale ledere i de områder, som han besøgte.

Korea

Præsident Hinckley kom efter sit besøg i Japan til Korea, hvor han ankom til Pusan den 21. maj. Mens præsident Hinckley opholdt sig i Pusan, mødtes han med fuldtidsmissionærerne ved en missionærkonference, talte ved en fireside samme aften for medlemmerne og besøgte FNs krigskirkegård.

Den næste dag, den 22. maj, ankom han til Seoul til yderligere møder med missionærerne og medlemmerne. Mens han opholdt sig i Seoul, besøgte han templet i Seoul og mødtes med 13 journalister fra ledende nationale aviser.

»Jeg begyndte første gang at komme til Korea for 36 år siden,« fortalte præsident Hinckley de medlemmer, som deltog i en fireside i Seoul. »Landet var et andet i 1960. Der var stor fattigdom og lidelse blandt folket.

Nu er der fremgang. Der er fred, men jeg ved ikke, om der findes større tro nu end dengang. Jeg har haft mange vidunderlige, trosfremmende og hellige oplevelser i dette land ...

Templet i Hong Kong indvies

Efter besøget i Korea fløj præsident Hinckley til Taipei på Taiwan, hvor han ligeledes mødtes med medlemmer og missionærer. Derpå drog han videre til Hong Kong, hvor han indviede templet i Hong Kong og mødtes med missionærerne.

Præsident Hinckley besøgte første gange Hong Kong for 36 år siden i 1960, da han ledte Kirkens værk i Asien. »Dette tempel repræsenterer en af de største drømme i mit liv,« fortalte Kirkens leder ved et møde for missionærerne dagen før indvielsen den 26. maj.

Det regnede det meste af søndagen under de fire første indvielsessessioner (tre blev afholdt mandag den 27. maj), selv om det kort holdt op med at regne kl. 8 om morgenen ved grundstensnedlæggelsen, hvor man i en boks indemurede kopier af historiske dokumenter og fotografier samt andre betydningsfulde ting for medlemmerne i Hong Kong.

Over 5000 mennesker deltog i syv indvielsessessioner, herunder flere hundrede medlemmer fra Singapore, Taiwan, Thailand og andre områder.

Hong Kong. Kirkens ledere forlader templet sammen med deres hustruer for at deltage i grundstensnedlæggelsen. Præsident og søster Hinckley og præsident og søster Monson leder gruppen. Foto: Gerry Avant, Church News

Første besøg i Kina
Den 28. maj blev præsident Hinckley efter den sidste indvielsessession den første af Kirkens præsidenter, som besøgte Folkerepublikken Kina, hvor han tilbragte en nat i Shenzhen i Kina lige på den anden siden af grænsen mellem Kina og Hong Kong. Over 500 udklædte folkedansere og optrædende stod langs vejen for at hilse på præsident Hinckley og hans følge under deres korte ophold her.

Cambojda
Efter denne nat i Kina rejste præsident Hinckley til Cambodja, hvor han den 28. maj stod på en bakke, hvorfra man kunne se ud over Mekong-floden i Phnom Penh og bad en indvielsesbøn, hvor han indviede landet til missionering. Flere end 400 medlemmer og undersøgere samledes om aften til et møde i hotellets mødesal i Phnom Penh.

Vietnam
Onsdag den 29. maj opholdt præsident Hinckley sig i Ho Chi Minh By (Saigon). Mens han var der, stod han på taget af Caravelle Hotel, hvor han i 1966 havde bedt en indvielsesbøn for missionering i det daværende Sydvietnam. Præsident Hinckley besøgte også 25 lokale medlemmer i en lokal kirkeleders hjem. Samme eftermiddag fløj han til Hanoi og besøgte de 19 medlemmer af Hanoi Gren – ægtepar, som udfører humanitært arbejde for Kirken, og udlændinge, som bor der. Mens præsident Hinckley opholdt sig i Hanoi, bad han, hvad han kaldte et »tillæg« til sin tidligere indvielsesbøn, hvori han nu indviede hele Vietnam.

Fillipinerne
Senere samme aften ankom præsident Hinckley til Filippinerne, hvor han mødtes med medlemmer og missionærer i Manila og Cebu.

Tidligt torsdag morgen mødtes præsident Hinckley med en journalist fra en national avis og deltog i et tv-interview, der blev udsendt over 150 kabeltv-stationer på Filippinerne.

Mens præsident Hinckley opholdt sig i Manila, talte han til ca. 35.000 medlemmer, som fyldte en lokal sportsarena. Trofaste medlemmer begyndte allerede tidligt om morgenen at danne kø til mødet der først skulle begynde kl. 19.00 samme aften. Denne aften blev i hundredvis, som tidligere var blevet afvist, lukket ind.

Præsident Hinckley efterlod ligeledes sin velsignelse over dem, som var til stede: »Jeg velsigner jer, at I, hvis I vil vandre i tro og efterleve evangeliet, vil have mad på jeres bord, tøj på kroppen, tag over hovedet og opleve himlens velsignelser.«

Eftermiddagen, fredag den 31. maj var meget hed, da præsident Hinckley mødtes med flere end 9000 medlemmer af Kirken i Cebu. Mødet blev afholdt så tidligt på dagen, så de mange medlemmer, der måtte rejse med færge for at kunne deltage, ville kunne nå deres færge hjem igen.

Saipan
Undervejs fra Filippinerne erfarede præsident Hinckley, at flyet skulle tanke op på Saipan, og han bad derfor ældste Ben B. Barks fra De Halvfjerds, som er præsident for området, der dækker Filippinerne og Mikronesien, om at ringe i forvejen og fortælle, at profeten med glæde ville mødes med missionærerne og medlemmerne der. Mens flyet blev tanket op, mødtes præsident Hinckley med 10 missionærer og ca. 60 lokale medlemmer. Det var en kort, men »vidunderlig oplevelse.«

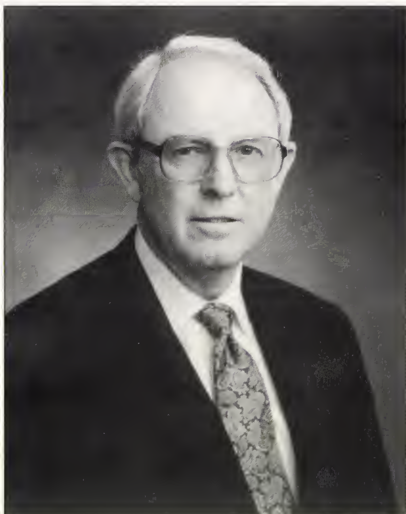
Manila, Filippinerne. Præsident og søster Gordon B. Hinckley bydes velkommen af over 35.000 medlemmer og gæster forsamlet i det overfyldte Amoranto Sportskompleks til en fireside den 30. maj. Foto: Gerry Avant, Church News

Budskab fra præsident Graham W. Doxey

De få timer syntes så korte, og dog var de yderst betydningsfulde. Herrens profet kom ned fra himlen og landede i Danmark. Det var en smuk og klar morgen og en stor velsignelse for dette folk, da han trykkede folk i hænderne og varmede deres hjerter og forkyndte med høj røst. Løfter gav han også.

I en åbenbaring til profeten Joseph Smith i november 1831 (L og P 133:36-39) omtales en engel, som flyver midt i himlen og som har et evigt evangelium, og som skal ... »vise sig for mange, som bor på jorden. Og Guds tjenere skal gå ud og råbe med høj røst: Frygt Gud og giv ham ære ... og tilbed ham, som har skabt himlen og jorden og havet og vandenes kilder.« Således var det for Danmark den 14. juni 1996.

Præsident Hinckley erklærede, at vi er et »pagtsfolk«. Pagten, som oprindeligt blev indgået mellem Herren og Abraham, er bindende for os i dag, hvis vi lever værdigt hertil. Han beskrev den pagt, hvor Herren lovede at være vores Gud, hvis vi vil være hans folk. Han sagde: »Det er et forhold, som har evige konsekvenser.« Han sagde: »Vi har mange ting, som vi må forbedre – lad os være trofaste.« Han sagde specifikt:

Præsident Graham W. Doxey

»Vi må være anderledes end verden – være noget for os selv – og rejse os over verden.«

Til de unge lovede han, at de vil blive misundt af deres jævnaldrende, hvis de vil forblive rene både i opførsel og sprogbrug. Det er en yderst interessant velsignelse. Ofte søger mennesker, som kompromitterer deres standarder, at gøre det for at blive accepteret af andre. Her lover profeten, at det modsatte er tilfældet. Han lovede, at andre vil nære den største respekt og beundring for de hellige, som er trofaste og lydige.

Mænd, som bærer præstedømmet, blev mindet om »den store skat, som I bærer på«, men han advarede om, at »I må ære den«. Behandl din hustru med kærlighed og venlighed. Man kan ikke indtræde i den højeste grad af det celestiale rige, medmindre I går *hånd i hånd.*« Hvilken vidunderlig tanke, som kommer gennem Herrens talerør i dag, hvor ægteskabet påkalder sig så ringe respekt, og hvor familier er ved at blive en »uddøende race.« Profeten sagde: »Gift jer i templet – og det gør I ved at omgås med mennesker, som er værdige til at indtræde i templet.«

Et af det mest rørende øjeblikke indtraf, da han talte om den tro, hengivenhed og offervilje, som de første hellige fra Danmark udviste, da de reagerede positivt på kaldet om at flytte til Zion. Han sagde, at de hellige i Danmark nu bliver kaldet til at opbygge Zion i Danmark.

Han sagde: »Der er sorg i mit hjerte over, at værket går så langsomt.« Han udfordrede alle til at bede og arbejde og arbejde og bede om, at flere vil acceptere evangeliet. Profeten lovede, at hvis de hellige vil gøre dette, vil medlemstallet i Danmark fordobles i løbet af fem år. Han sagde: »Jeg tror, at I kan gøre det.« Min egen betragtning er, at den almindelige vækst i

Kirken normalt synes at være et resultat af fuldtidsmissionærernes arbejde med at finde og døbe. Men præsident Hinckley gjorde det meget klart, at en fortrøstning til denne holdning alene, ikke vil virkeliggøre den vækst, som han forudser. Han lagde ansvaret for denne fordobling af medlemstallet over på »... jer, som er her. Det er op til jer.« Dette ansvar hviler på de 1608 medlemmer af Kirken, som overværede disse møder. Jeg hørte ikke præsident Hinckley åbent profetere, at Kirken ville fordoble sit medlemstal på fem år. Det vil *kun* ske, hvis *medlemmerne* begynder at dele deres glæde, fred og overbevisning med andre.

Vi har oplevet det sjældne privilegium at blive besøgt af en, der er som en engel, der flyver midt i himlen og »råbte med høj røst«. Præsident Hinckley fik sit »hjertes ønske opfyldt« (Alma 29:1), så han kunne gå ud og tale overalt i verden. Hans rejseplaner førte ham i løbet af en måned til 18 dage i Orienten og 5 dage i Europa. Vi var vidne til opfyldelsen af løfter givet i skrifterne.

Ja, jeg ville forkynde omvendelse og forløsningsplanen til hver eneste sjæl, som med en tordenrøst, at de skulle omvende sig og komme til vor Gud, at der ikke mere skulle være nogen sorg på hele jorden.

Alma 29:2

Der er sorg overalt i verden. Oh, hvor er vi velsignede, at vi har en levende profet til at lede os gennem disse de sidste dage.

Ældste Graham W. Doxey
26. juni 1996

Paf over PAF

Den ene af de tre hovedopgaver som Herren har givet sit pagtsfolk er at forløse vore døde gennem slægtsforskning og tempelarbejde.

Det var derfor med bankende hjerte at vores slægtsforskningskyndige søster Anne Margrethe Krogh-Thomsen fra Ølstykke, Roskilde Ward i Københavns Stav, tog fat på en af sit livs store udfordringer, nemlig igennem seks fulde dage fra ni til fem, at undervise tre hold søskende fra Københavns Stav i slægtsforskning på computer.

Hvordan kommer jeg i gang

For en begynder i slægtsforskning må det første mål være at bringe sig selv samt navne og datoer på sine afdøde forældre, bedsteforældre og oldeforældre til templet. For at kunne gøre dette er det fuldt tilstrækkeligt, udover sin tro og sit medlemskab af Kirken, at være i besiddelse af en kuglepen og et stykke papir.

Men efterhånden som de fire ovennævnte generationer – gennem studie på et af Kirkens familiehistoriske biblioteker eller på et af landsarkiverne – bliver til seks, otte eller måske tolv generationer, kan computeren, sammen med det af Kirken udviklede slægtsforningsprogram, PAF, blive en stor hjælp, når det drejer sig om at holde styr på de mange data.

Søskende fra Københavns Stav bruger to hele dage på at lære PAF-programmet at kende. (Foto: Madsen)

5 kroner for en komplet slægtshistorie
Ved hjælp af denne ypperlige og efterhånden lettilgængelige teknik, kan man f.eks give sine børn og børnebørn hver en diskette med hele slægtshistorien formedelst 5 kroner pr. stk. – eller man kan udveksle data med andre slægtsforskere.

Lærebog som enhver kan benytte
Søster Krogh-Thomsen har igennem de sidste to år undervist mere end tusind ikke medlemmer på aftenskolen, hvilket gør hende til en ubestridt kapacitet på området.

De første år benyttede hun den almindelige engelsksprogede lærebog (manual), som hører til PAF-programmet, men da hendes elever spænder over alle alderskategorier, og nogle er fyldt både halvfjerds og firs år, uden nogensinde at have haft med en computer at gøre – endsige lært engelsk til andet end husbehov, udviklede søster Krogh-Thomsen en manuel, som selv en almindelig firsårig førstegangsbruger af EDB kan anvende.

Søster Nielsen fra Roskilde Ward var en af kursusdeltagerne. (Foto: Madsen)

Vi var flere førstegangsbrugere af programmet, der blev glædeligt overrasket over hvor let det var, med to pegefingre at indskrive os selv samt vores forfædre på computeren og siden modtage en flot anetavle eller familieskema på printeren.

En PAF-instruktør i hvert ward
I de varme sommerdage fra den 10. til den 15. juni passerede godt og vel 30 vordende PAF-instruktører igennem Engskolens lyse og venlige EDB-lokale i Herlev.

Hvert hold søskende blev undervist i to dage (16 timer). Søster Krogh-Thomsen blev godt assisteret af søster Lis Billeskov Jansen og Kathrine Petersen samt af sin dygtige elev Trine.

Ideen bag projektet er at hvert ward og gren i Københavns Stav bør have een eller flere instruktører, som kan undervise kommende brugere af Personal Ancestral File.

Med PAF kan du kommunikere med det verdensomspændende net af SDH-familieforskere samt med den centrale databank for familiehistorie i Salt Lake City. Men vigtigst i denne sammenhæng er at PAF er tempelcompatibelt – eller sagt med andre ord, du kan selv sende eller bringe disketter med navne til Herrens tempel.

Det er en oplevelse at være en del af det store familiehistoriske arbejde, som Herren har indbudt sine sønner og døtre til at være med i – snyd ikke dig selv for denne velsignelse – tag fat allerede i dag – med papir og kuglepen.

Kjeld W. Rasmussen
er medlem af Københavns 1. Ward og er Informationschef i Københavns Stav.

Søster Krogh-Thomsen Underviser søskende på en skole i Herlev. (Foto: Madsen)

Tidligere missionspræsidentpar i Danmark er atter på mission

Don L. og Marva S. Christensen er igen på mission. Denne gang er de kaldet til at lede Kirkens besøgscenter, der ligger på tempelgrunden i Washington D.C. i USA.

Mange medlemmer i Danmark husker måske bedst ægteparret fra deres tid som missionspræsidentpar i Den Danske Mission fra 1966-69. Det var en tid hvor arbejdet gik fremad og ligeledes en tid hvor missionspræsidenten spillede en afgørende rolle i den daglige ledelse af Kirken i Danmark. Det var før den første Stav blev oprettet i Danmark, hvilket betød at distriktspræsidenterne arbejdede under missionspræsidentens ledelse.

For både Don og Marva var deres mission som missionspræsidentspar ikke deres første mission til landet. Don Christensen havde tidligere tjent som fuldtidsmissionær og Marva var datter af tidligere missionspræsident Edward H. Sørensen, der præsiderede over Den Danske Mission fra 1949-52.

I 1986, da daværende missionspræsident Svendsen blev alvorligt syg, blev Don Christensen atter kaldet til at præsidere over Den Danske Mission, omend for en kort periode.

Don L. og Marva S. Christensen foran Kristusfiguren i besøgscenteret i Washington D.C. (Foto: TD)

Parrets nuværende mission som leder af besøgscentret i Washington er således deres fjerde mission og tredje sammen.

Kirkenyts udsendte medarbejder blev med glæde modtaget af ældste og søster Christensen, der var så glade for at høre nyt fra Danmark.

– Vil du ikke nok sende vores varmeste hilsner til alle de hellige hjemme i Danmark, vi elsker dem alle og vil så gerne se jer allesammen igen, udtrykte parret.

Don og Marva Christensen har 6 børn, der alle i dag er bosat i Utah. 4 ud af de 6 er gift og 4 har tjent fuldtidsmissioner for Kirken.

I besøgscentret i Washington D.C. præsiderer parret over 14 søstermissionærer og 2 ægtepar, der alle arbejder som værter for centrets gæster der som regel ligger på et par tusinde besøgende hver måned. I december måned går det dog rigtig løs, da centret da gæster mellem otte og ti-tusinde mennesker.

Besøgscentret, der ligesom centret i Salt Lake har en kopi af Thorvaldsens Kristus figur, danner rammen om mange kulturelle aktiviteter, så som kunstudstillinger og koncerter af kendte kunstnere. Centeret, der huser indtil flere biografsale benyttes også flittigt af Kirkens lokale medlemmer i området.

Skulle der være søskende i Danmark, der ønsker at komme i forbindelse med ældste og søster Christensen kan deres adresse fås på »kirkenyts« redaktion.

SP